

Verestä voimaa

Kun joku erehtyy tässä maassa vihjaamaan, että hän haluaisi lopettaa luottamushommansa, sitä ei usko kukaan. Nousee kamala rähäkkä ja kaikki ryhtyvät miettimään, mitä se oikein tarkoitti.

Vastustajien tulkinta on selkeä ja vankka:

– Jaha, jätkä yrittää varmistaa asemaansa. On se kyllä oikea pyrkyri, oikein herrassosialisti.

Kannattajat puolestaan hätääntyvät ja rupeavat kumartelemaan entistä syvempään, eivät uskalla enää poikkipuolista sanaa sanoa:

– Väärässähän se on, mutta elä vaan mene sanomaan sitä. Se uhkasi jo lähteä, supatellaan junta-kokouksissa.

Entäpä sitten, jos kieltäytyjä olisikin tosissaan. Hän haluaisi todellakin vähän levähtää, jättää hommat nuoremmille ja tervehdyttää puoluetta kohtuullisella rotaatiolla.

Jos esimerkiksi SDP:n puheenjohtaja Kalevi Sorsa todella haluaisi verestä voimaa puolueensa johtoon, hänen pitäisi ilmoittaa seuraavaa:

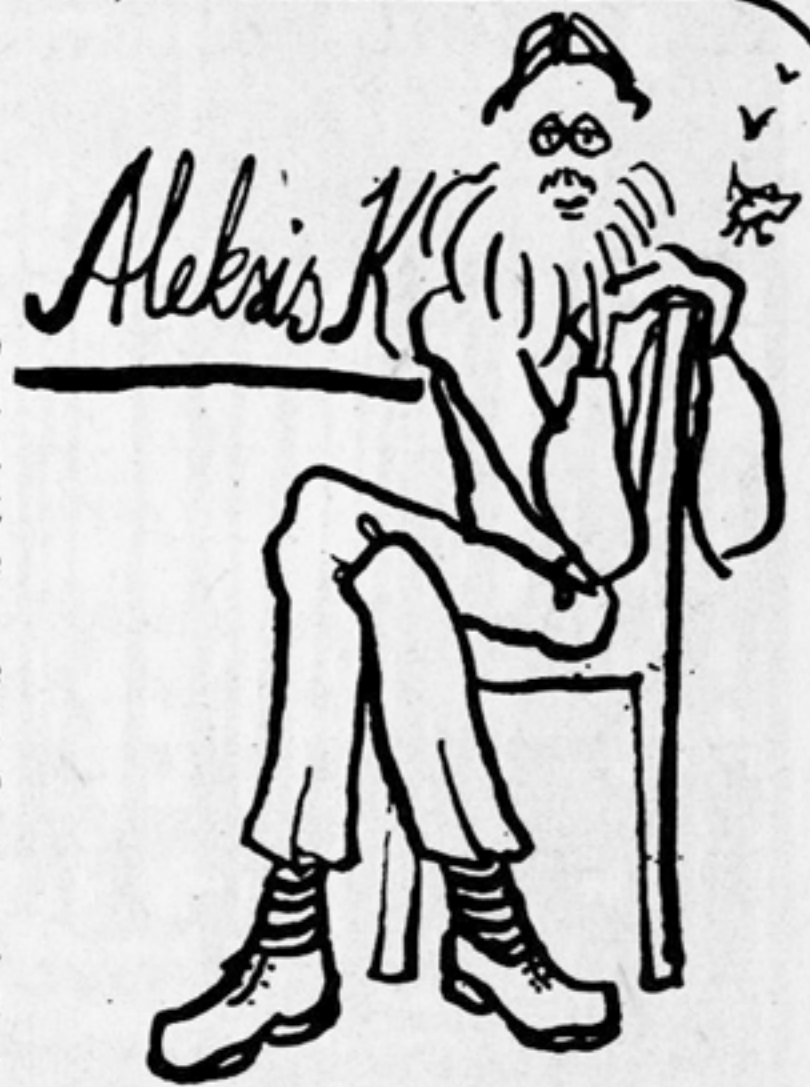
”SDP:n puoluejohdon olisi nyt syytä pohtia, eikö puolueelle olisi jo aika saada todella kokenut vetojuh-ta. Itse olen toiminut jompanakumpana vetävänä ai-

saparina puolueessamme jo yhdeksän vuotta, mutta täytyy sanoa, että suurin osa tästä ajasta on kulunut harjoitteluun. Vasta viime aikoina olen todella oppinut, miten puoluetta tulee vetää. Olen sitä mieltä, että kohtuullinen stagnaatio (pysähdystila) puoluejohdossa on kaikille eduksi. Kaikki puoluejohdon paikat ovat tietysti Minun, Sunkun ja Työläjärven Pipan käytössä. Tässä maassa on runsaasti meitä maistereita ja muita parempia ihmisiä, jotka varmasti jo ammatinsa puolesta ymmärtävät oikein, mitä tarkoitan. Pääasia on, että kouluja käymättömät pitkän linjan demarit pidetään erillään puolueen asioiden hoitamisesta.”

Tällainen ilmoitus tulkit-taisiin oitis irtisanoutumiseksi. Sorsan tulevaisuus olisi turvattu maaherrana.

Nyt kun Sorsa kuitenkin puhui päinvastaista, ammattimaisekt väärinymmärtäjät tulkitsevat häntä kuin porvari Pääomaa. Kun miehen sanaa näin epäil-lään, luottamus koko poliitiikkaan uhkaa horjua. Ei ole enää pitkä matka siihen, kun ryhdytään yleisemmenkin arvelemaan, etteivät poliitikot tarkoita-kaan sitä mitä sanovat.

Esimerkkeinä maailmal-la liikkuvista tulkinnoista

voidaan mainita ns. presidenttitulkinta ja ns. pääministeritulkinta.

Presidenttitulkinnan mukaan Sorsa yksinkertaisesti on aloittanut valmistautumisen vuoden 1990 presidentinvaaleihin.

Pääministeritulkinta puolestaan selittää, että kysymyksessä on erittäin ovela kikka saada demarit takaisin hallitukseen. Kun Sorsan vetäytyisi puheenjohtajan pallilta, hän jäisi ilmeisesti eläkkeelle. Eläkeläisihän on ennenkin kutsuttu pääministereiksi.

Edellisten yhdistelmä kertoo, että Kekkonen olisi kyllästynyt presidentinvirran likaiseen työhön. Hän aikoo vetäytyä elinikäiseksi keisariksi ja nimittää jonkun sopivan eläkeläisen Suomen presidentiksi.